

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Viestinnän koulutusohjelma / audiovisuaalinen viestintä

Mikko Reinamo

YHTYEEN ESITTELYVIDEO

Opinnäytetyö 2012

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Viestinnän koulutusohjelma

REINAMO, MIKKO

Yhtyeen esittelyvideo

Opinnäytetyö

28 sivua

Työn ohjaaja Jori Pölkki, lehtori

Huhtikuu 2012

Avainsanat kuvaus, valaisu, leikkaus, musiikkivideo

Opinnäytetyössä tarkastellaan visuaalisia, valaisullisia ja leikkauksellisia keinoja, joilla vaikutetaan musiikkivideomaisen ilmeen syntymiseen. Esittelyvideo tulee olemaan osana visuaalista ilmettä, jolla tulevaa levyä markkinoidaan. Opinnäytetyön tekijä on valmistanut videon itsenäisesti alusta loppuun.

Yhtye nimeltä Wolftrap julkaisee kesällä 2012 levyn, ja esittelyvideon tarkoituksena on tuoda kuuntelijoille ja katsojille läpikattava ja ytimekäs paketti, josta selviää, mistä yhtyeessä on kyse. Toteutuksen muotona on kerronnallinen musiikkivideo, johon on asiasisällön ohelle leikattu musiikkivideomaista soitantaa. Opinnäytetyössä tutkitaan tapoja, joilla musiikkivideoita valmistetaan, ja vertaillaan, miten ne eroavat elokuvamaailmasta.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU
University of Applied Sciences
Media

REINAMO, MIKKO Promotion video for band

Bachelor's thesis 28 pages

Supervisor Jori Pölkki, senior lecturer

April 2012

Keywords shooting, lighting, editing, music video

This thesis examines how to create music video by using different techniques from editing, lighting and visualization. Promotional video will be part of the visual image, which the band will promote their upcoming album. The author has been manufactured the video independently from beginning to end.

The band called Wolftap publishes album in summer 2012 album. Promotional video is designed to bring listeners and viewers through a comprehensive and concise package, which will make clear what the band is all about. The video includes music video-like look, but it contains a factual scenes which calms videos rhythmic atmosphere. This thesis examines the ways in which music videos will be produced and compare how they differ from the cinema world.

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 MUSIIKKIVIDEOSTA YLEISESTI	5
3 TAUSTAA	6
3.1 Yhtyeen taustat	6
3.2 Musiikki	7
3.3 Levytuotannon taustat	8
4 ESITUOTANTOVAIHE	8
4.1 Tarve ja tavoitteet	8
4.2 Jakelukanavat	9
4.3 Suunnittelu	10
4.4 Aikataulutus	10
5 TUOTANTOVAIHE	11
5.1 Valaisun merkitys	11
5.2 Henkilövalaisu	12
5.3 Greenscreen- valaisu	13
5.4 Taustavideon valaisu	14
5.5 Kuvaus	15
5.5.1 Kuvakoot	16
5.5.2 Kuvakulmat	16
5.5.3 Kohteen kuvaus	17
5.5.4 Taustavideon kuvaus	18
6 JÄLKITUOTANTOVAIHE	19
6.1 Raakaleikkaus	19
6.2 Leikkaus	20
6.3 Keying-prosessi	21
6.4 Äänien jälkityö	23
6.5 Värimääritys	24
7 YHTEENVETO	25
LÄHTEET	27

1 JOHDANTO

Wolfrap-yhtyeen debyyttialbumi julkaistaan kesällä 2012. Odotukset levyltä ovat hyvät ja tavoittaakseen mahdollisimman paljon kuulijoita tarvitsee markkinoinnin ja yhtyeen julkisivun olla myös kunnossa. Musiikin markkinoinnin keinot ovat internetin myötä muuttuneet ja YouTube-sivuston kaltaiset mediat nousseet yhä tärkeämmiksi julkaisu kanaviksi. Taustatietoa yhtyeistä haetaan nykyään suurimmaksi osin internetistä, ja näin ollen sen vaikutusta suoraan myyntiin ei pidä aliarvioida.

Promotionaalisen videon tarkoituksena on kertoa ytimekkästi, mistä yhtyeessä on kyse. Wolfrap on yhtye, jolla ei ole aikaisempia levytyksiä takana, joten vertailukohtia ja odotuksia ei oikeastaan ole. Näin ollen debyyttialbumi tulee tarvitsemaan kaiken tuen, jolla se voi markkinoida tuotettaan. Toisaalta yhtyeessä vaikuttaa soittajia monista eri yhtyeistä, jotka ovat enemmän tai vähemmän niittäneet mainetta, joten tämä on helpottava tekijä yhtyeen tunnettavuuden kannalta.

Wolfrap on kotkalaisen Kanki-rekordsin toinen kiinnitys. Pienen levy-yhtiön panos levyn tuotannossa on ollut merkittävä, mutta markkinoinnin puolella kaikki avustus keinot ovat tärkeitä. Esittelyvideo on erinomainen keino luoda mielikuva yhtyeen imagosta ja samalla tehdä tulevan levyn kappaleita tunnetuksi. Video toimii yhtyeen tuotteena, jolla se markkinoi itseään ja herättää ihmisten mielenkiinnon kuunnella yhtyeen musiikkia enemmän. Itse toimin yhtyeessä kosketinsoittajana, joten minulla on intressit myös sen suhteen tuottaa promootionallista hyötyä hakevan videon. Tässä esittelyvideossa olen itse toteuttanut kaikki tuotannon osa-alueet lukuunottamatta päähenkilöiden tekstejä, jotka kirjoitti laulaja Jussi Serengil.

2 MUSIIKKIVIDEOSTA YLEISESTI

Elokuva voidaan luokitella genren eli tyylilajin mukaan. Genren määrittäminen ei ole aivan yksiselitteistä. Genrejä ovat esimerkiksi komedia, kauhu, trilleri tai musikaali. Jotkut genret voidaan luokitella teeman tai aiheen mukaan. Musiikkivideoissa yhdistävä tekijä on luonnollisesti musiikki, mutta niitä ei kuitenkaan voi suoraan kategorisoida niiden aiheen mukaan, sillä musiikkivideoita on olemassa hyvin paljon erilaisia. Genrejen yhdistely onkin melko yleistä

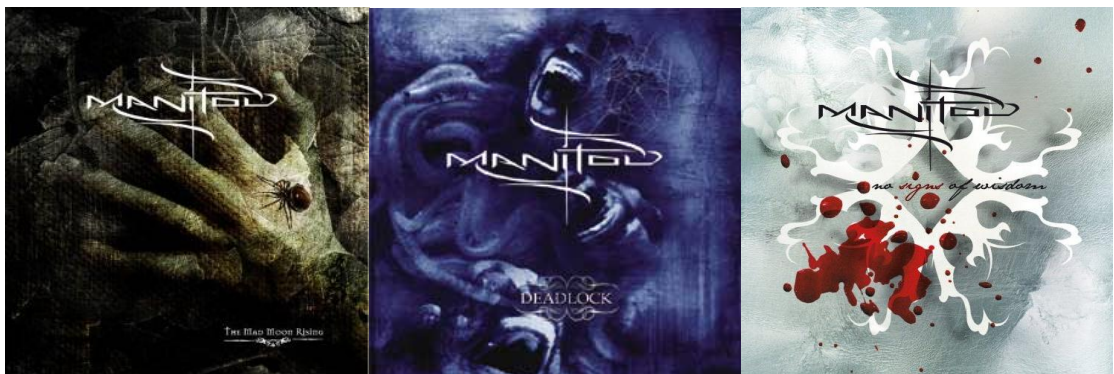
elokuvamaailmassa. (Bordwell & Thompson 1997, 54.)

Musiikkivideon yksi tärkein tarkoitus on luoda artistille ja musiikille imagoa sekä markkinoida artistia. Kuvalla on voimakas vaikutus katsojaan ja yleisö muistaa videon aivan eri tavalla kuin pelkän musiikin. Musiikkivideon rooli siis on tukea musiikkia ja luoda mielikuvia. (Gaskell 2004, 8.) Vaikka en olekaan suoranaisesti tekemässä musiikkivideota, miellän sen kuuluvan tähän kategoriaan, koska videossa on hyvin paljon samankaltaisia elementtejä. Videossa edetään nopealla rytmillä ja käytetään kuvauksellisia ja leikkauksellisia keinoja, jotka rikkovat ajan ja tilan sääntöjä. Nämä muun muassa ovat ominaisia piirteitä musiikkivideolle.

3 TAUSTAA

3.1 Yhtyeen taustat

Woftrap on perustettu syksyllä 2009. Yhtyeen juuret sijoittuvat kuitenkin jo vuoteen 1997, jolloin Manitou niminen progressiivista metallimusiikkia soittava yhtye perustettiin. Manitou kerkesi julkaista kolme pitkäsoittoa (Kuva1.) kolmen eri levy-yhtiön kautta ja oli oman genrensä suosiossa. Yhtye kerkesi kiertää ulkomaillakin ja pääsi soittamaan muun muassa Iron Maiden orkesterin laulaja Paul DiAnnon taustayhtyeenä. Vaikka albumit olivat teknisesti ja tuotannollisesti hyviä ja herätti huomiota myös ammattipiireissä, jäi suuri suosio saavuttamatta, ja yhtye päätti lopettaa motivaation puutteen takia alkuvuodesta 2009. Näiden raunioiden pohjalta perustui Woftrap, joka otti rokimman suuntauksen musiikillisissa valinnoissa.

Kuva 1. Manitou albumit vuosilta 2004, 2006 ja 2007

Wolftrap yhtyeen jäsenet koostuvat pitkälti samoista henkilöistä kun Manitoussa, rumpali ja laulaja vaihtuvat. Nykyinen kokoonpano on selviää alla olevasta tekstistä ja nimen perässä olevista sulkeista selviää henkilön muut kokoonpanot.

Laulu: Jussi Serengil (The Roars, Sundown)
 Kitara: Markus Vanhala (Malpractice, Omnium Gatherum, Insomnium)
 Basso: Ismo Laukkanen
 Rummut: Jarmo Pikka (Omnium Gatherum, Total Devastation)
 Urku: Mikko Reinamo (Kaihorho, Creeping Unknown, W.S.O.P.)
 Kitara: Antti Lauren

Kuva 2. Wolftrap yhtye vuonna 2010

3.2 Musiikki

Wolftrapin musiikillinen suuntaus on hard rock. Manitoun ajoista on jäänyt jäljelle vain vähän musiikillisia vaikutteita ja siksi myös yhtyeen nimi on muuttunut. Musiikissa kuulee vivahteita esikuvista, joita ovat AC/DC, Van Halen, Whitesnake ja Deep Purple. Kappaleet ovat sovituksellisesti yksinkertaisia, ja yhtyeen tarkoituksena olikin pitää linjaus, jossa soitetaan suurempaa rockia monimutkaisiin kuvioihin sotkeutumatta. Lähes kaikilla yhtyeen jäsenillä on lukuisia muita produktioita, joissa soittavat ja näissä sovitukset ovat monimutkaisempia, joten Wolftrap on eränlainen terapia yhtye, jossa ei tarvitse teknisesti miettiä niin paljon itse suoritusta.

Wolftrapin musiikki on sekoitus vanhaa ja uutta. Esikuvia arvostetaan, mutta

äänimaisemallisesti tuodaan tuoretta näkökulmaa. Ajankohtaa miettiessä levyn julkaisu on myös otollinen, koska radiosoihtolistoilta selkeästi uupuu tällä hetkellä menevä ja ryhdikäs hyvän fiiliksen rokki. Tämän perusteella voisi olettaa, että yhtyeen musiikille voisi olla tilausta. Vuonna 2010 Wolfrap nauhoitti kolme kappaletta sisältävän promon ja jakeli sitä eri paikkoihin. Tälle promootiolevylle annettiin lupaavia arvosteluja ja radiosoihtoaikin saatiin kohtuullisesti.

3.3 Levytuotannon taustat

Levyn kappaleiden tekoprosessi alkoi vuoden 2010 alussa. Sävellyksistä suurimmaksi osakseen on vastuussa kitaristi Markus Vanhala ja sanoituksista laulaja Jussi Serengil. Lopullisen muotonsa kappaleet ovat saaneet harjoituksissa, jossa yhteistuumin ollaan sovitettu ja muokattu kappaleet sulaviksi. Nauhoitukset aloitettiin vuoden 2011 marraskuussa Kotkan SouthEastSounds-studiolla, jossa Teemu Aalto vastasi nauhoituksista. Aalto toimi myös levyn miksaajana ja tuottajana.

Levyn julkaisijana toimii kotkalainen Kanki rekords, jonka panos pienen bändin näkökulmasta on ollut merkittävä. Levy-yhtiö on rahallisesti pystynyt tukemaan yhtyettä merkittävästi tuotannollisissa asioissa, joka mahdollistaa viimeistellymmän lopputuloksen levyille. Kanki-rekords on uusi tulokas musiikkialalla ja Wolfrap on yhtiön toinen kiinnitys. Levy-yhtiön ensimmäinen kiinnitys Domination Black on uuden levyn myötä tienannut levytuotantoon sijoitetut rahat lyhyessä ajassa takaisin ja samantaisia tavoitteita johtaja Lauri Eerola toivoo myös Wolfrap yhtyeeltä.

4 ESITUOTANTOVAIHE

4.1 Tarve ja tavoitteet

Ajatus videon tarpeesta lähti itseltäni. Perinteisen musiikkivideon sijaan päätin lähestyä toisenlaisesta näkökulmasta. Musiikkivideon tarkoituksenaan on markkinoida ja edustaa yhtyettä. Tämä ajatus oli pohjana myös itselläni, mutta koin, että musiikkivideo ei olisi ensimmäinen prioriteetti tuoretta yhtyettä mainostettaessa. Musiikkivideo on myös oleellinen osa yhtyeen imagoa, mutta mielestäni se kaipaa

rinnalle kattavamman skaalan tuotantoa, jonka perusteella kuuntelijan ja katsojan on helpompi tehdä perusteluja, pitääkö kyseisestä musiikista. Kokonaiskuvan luominen on oleellisempaa ja tämä ei aina välttämättä onnistu yhden sävellyksen perusteella.

Pelkistettynä videon ydin on yksinkertainen; esitellään nopeasti kappaleet, yhtyeen jäsenet ja lisäksi kerrotaan vähän myös yhtyeestä yleisellä tasolla. Ajatukseni videosta ei ole mitenkään uusi, mutta nykypäivänä melkoisen vähän käytetty ja mielestäni sille olisi tilausta. Kysyin mielipidettä ensitöikseni yhtyeen jäseniltä ja Kanki-rekordsin johtajalta Lauri Eerolalta, ja kaikki tuntuivat olevan kanssani samaa mieltä, että vaikka ajatuksena videoteema on vanha, silti se on jollain tapaa tuore, koska sitä ei nykyään oikeastaan käytetä.

4.2 Jakelukanavat

Videon tarkoitus on suhteellisen selkeä; promootiovideo, jota voidaan jakaa yhteistyökumppaneille ja yleisölle. Internet tulee varmasti olemaan yksi kanava jota hyödynnetään, eli käytännössä aluksi tarkoittaa videon lataamista YouTube- sivustolle ja sen linkittäminen yhtyeen kotisivuille. Alustavasti nettiin laitettavan klipin pituudeksi on suunniteltu noin kolme minuuttia. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikkia levyn kappaleita ei kerkeä tuossa ajassa käymään läpi, mutta leikkauksellisesti tästä mielummin tekeekin musiikkivideomaisesti vauhdikkaasti etenevän, kuin liian asiallisen. Internetiin on tarkoitus tehdä myöhemmin toinen koosto lopuista kappaleista. Markkinoinnin kannalta tämä voi toimia tehokkaasti, että kuukausi ennen levyn julkaisua esitellään ensimmäinen video ja kuukausi levyn ilmestymisen jälkeen herätellään kuuntelijoita/katsojia toisella videolla.

Videosta on lisäksi tarkoitus leikata myös DVD-versio, jolle on omat promootio kanavat. Tämä on versio, jota voi laittaa bonuksena esimerkiksi levyarvostelijoille ja levynjakajille. DVD sisältää alkuvalikon, josta pääsee navigoimaan itsensä haluamansa kappaleen kohdalle, jolloin levynkuuntelun yhteydessä pystyy helposti selaamaan itselleen alkuselostukset, mistä kappaleessa on kysymys.

4.3 Suunnittelu

Suunnitteluvaiheessa kävimme läpi asioita mitä yhtyeen jäsenet toivoivat videolta. Selväksi kävi, että yhtye kaipasi selostavampaa otetta ja kerronnallisuutta videolta, mutta samalla sen pitäisi näyttää musiikkivideomaiselta. Sovimme, että teemme jokaisesta kappaleesta lyhyen tekstin, joka puhuttuna saa kestää maksimissaan 30 sekuntia. Yhden kappaleen tarina pitää siis ytimekkäästi sisällyttää muutamaan lauseeseen. Videosta ei saisi tulla liian pitkä, jolloin sen musiikkivideomainen tunnelma on helpompi säilyttää.

Musiikkivideon ja mainoksen kuvakäsikirjoitus on hyvin pitkälle samanlainen. Suurin ero näiden välillä on se, että mainoksen kesto on keskimäärin 20 sekuntia, kun taas musiikkivideon noin kolme minuuttia. Tämä tarkoittaa sitä, että musiikkivideossa käytettävien kuvien määrä on moninkertainen. Kuvakäsikirjoituksessa onkin osattava hyödyntää tuoreita ajatuksia ja käyttää mielikuvitusta. (Christiano 1998, 26.)

Kerronnallisesti videota kuljettaa eteenpäin vokalisti Jussi Serengil, joka kertoo kappaleista ja niiden synnyistä. Hän selostaa kameralle kappaleista ja äänimaisemallisesti taustalla soi tietysti otteita kyseisestä sävellyksestä. Serengil on kotoisin Turkista, mutta puhuu sujuvasti suomea ja englantia, joten jo suunnittelun alkumetreillä sovimme, että spiikit tulevat englanniksi. Tämä olisi perusteltua, sillä ovathan kappaleetkin englanniksi ja lisäksi Jussin englanti kuulostaa lausunnaltaan paremmalle kuin suomi. Jussi kirjoitti tekstilliset osuudet ja tämä tuntuikin luontevalta, että hän selostaisi itse kirjoittamansa spiikit, koska hän oli ne ajatuksen tasolla miettinyt itselleen sopiviksi. Ongelmaksi olisi saattanutkin tulla, että hän ei olisi omaksunut minun kirjoittamia tekstejä, jolloin puheesta ei olisi tullut yhtä luontevaa.

4.4 Aikataulut

Aikataulu opinnäytetyössä on hyvin tiukka. Minun piti opinnäytetyökseni alunperin tehdä henkilökuva pokeria ammatikseen pelaavasta henkilöstä, mutta hän estyi kuvauksista, koska joutui lähtemään ulkomaille pokeriturnauksiin. Aikataulu kävi yhä tiukemmaksi, mutta onnekseni minulla oli tämä produktio jo valmiiksi ajatuksen tasolla suunnitteilla, joten pystyin sulavasti siirtymään tähän tuotantoon. Onnekseni

kiireisillä yhtyeen jäsenillä sattui olemaan vapaa viikonloppu. Ainoastaan rumpali oli estynyt. Kuvaus suoritettiin viiden päivän varoitusajalla, jonka aikana kerkesin miettiä videon rungon valmiiksi. Suoritin kuvaukset 24.- 25.3., jonka jälkeen minulle jää viikon verran suorittaa työ päätökseen. Leikkaukseen olen budjetoanut menevän noin kymmenen tuntia. Lisäksi greenscreenin keying-prosessiin ja ”maskauksiin” arvelisin menevän kuusi tuntia. Tämän lisäksi aikataulussa piti ottaa huomioon pitkät renderöintiajat, koska video on kuvattu greenscreeniä vasten. Irroitusprosessi vaatii jälkituotannossa tietokoneen prosessorilta suorituskkyä suoriutuakseen tehtävästä ja keying-prosessiin saattaa helposti mennä kuusi tuntia. Äänitöitä ei ole paljon, ainoastaan juonnot, joten niiden käsittelyyn laskisin menevän kaksi tuntia. Värimäärittelyyn uskoisin riittävän muutaman tunnin.

5 TUOTANTOVAIHE

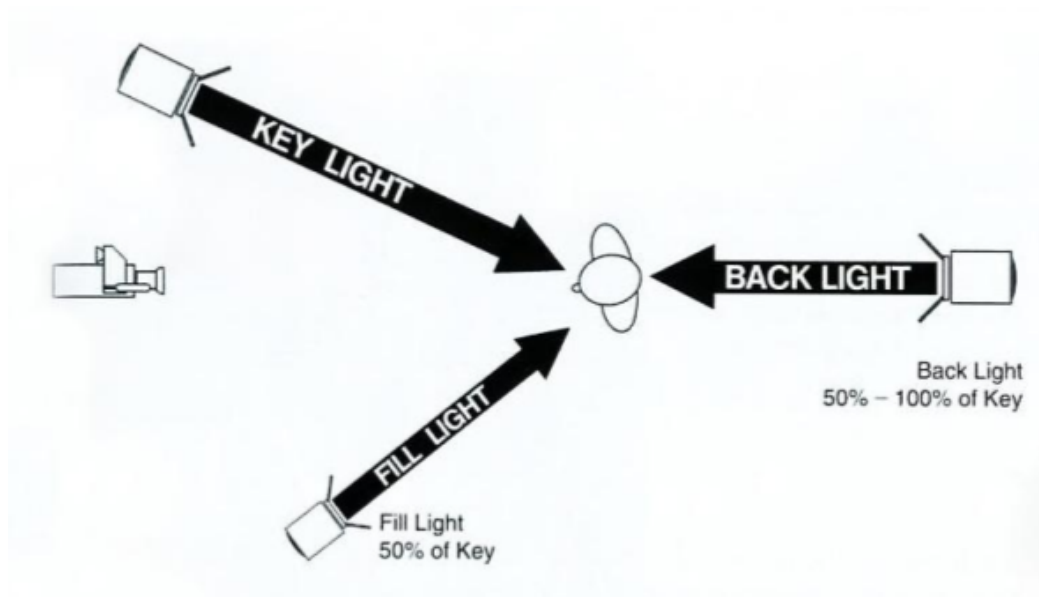
5.1 Valaisun merkitys

Kamera tarvitsee riittävän määrän valoa muodostaakseen kuvan. Valo on siis peruslähtökohta kuvan muodostumiselle. Valaisun merkitys on kuitenkin muutakin kuin kohteiden tekemistä näkyviksi. Taidokas valaisu mahdollistaa katsojalle välitettävän kuvan manipuloimisen ja säätämisen. (Millerson 1991, 16.) Valo tuo esiin kohteen muodot, värin, tekstuurin, syvyyden ääriviivat ja sävyerot. Valaistuksella luodaan kontrastia, komposition tasapainoa, visuaalista jatkuvuutta ja ennen kaikkea tunnelmaa. (Ward 2000, 118.)

Valaisua tehdessä on tärkeää olla selkeä visio minkätyylistä lopputulosta halutaan ja ottaa samalla huomioon genren vaatimukset ja otoksen tarkoitus. Esimerkiksi jännityselokuvassa kasvojen jyrkät varjot toimivat hyvänä tehokeinona, mutta sen sijaan keskusteluohjelmassa vastaava valaistus olisi todella häiritsevä. (Millerson 1991, 96)

5.2 Henkilövalaisu

Kolmipistevalaisu on yleisin valaisutekniikka henkilöitä kuvattaessa. Tätä tekniikkaa käytetään erityisesti haastattelutilanteissa, mutta se soveltuvuus myös muihinkin tilanteisiin. Kolmipistevalaisu syntyy kolmesta eri valonlähteestä; päävalosta, tasoitusvalosta ja takavalosta. (Jackman 2010, 109.)

Kuva 3. Kolmipistevalaisu: päävalo (key light), tasoitusvalo (fill light) ja taustavalo (back light) (Jackman 2010, 97)

Päävalo määrittää ensisijaisen valon suunnan samalla ollessa voimakkain valonlähde. Samalla määräytyvät varjojen suunnat, minne ne laskeutuvat. Tämä valo määrittää hyvin pitkälle myös kameran valotusasetukset. Päävalo sijoitetaan yleensä suuntautumaan kohteesta hieman oikean tai vasemman puolen yläviistosta niin, että valo osuu henkilön silmiin. Mikäli silmien kohdalle muodostuu varjoja, on valoa laskettava sen verran, että ne saadaan näkyviin. (Millerson 1991, 73.) Näitä varjoja pystytään käyttämään myös tehokeinona, mikäli kuvaan halutaan tuoda lisää dramatiikkaa.

Tasoitusvalon tarkoitus on valaista päävalosta aiheutuvia varjokohtia ja vähentää kokonaisuuden kontrastisuutta. Tasoitusvalo ei voimakkuudeltaan saa olla kirkkaampi kuin päävalo, koska muuten tuloksena ovat epäluonnolliset kahteen suuntaan lankeavat varjot. Suositeltava teho tasoitusvalolle on noin kolmasosa päävalon kirkkaudesta. Tasoitusvalon sijoitus on yleensä symmetrisesti päävalon vastakkaisella

puolella, mutta voi sijaita myös sivummalla tai alempana, mikäli valaistus tukee kuvaa paremmin. (Millerson 1991, 73.)

Takavalon yksi tärkein tarkoitus on irroittaa henkilö taustastaan. Erityisesti silloin, kun taustan ja kohteen sävyt ovat samankaltaiset, saadaan taustavalolla kolmiulotteisuuden tuntua ja vältetään kohteen sulatumisesta taustaansa. Taustavalo sijoitetaan kohteen taakse yläviistoon niin, että valo osuu hiuksiin tai hartioihin. Näin ollen taustavalo piirtää kohteen ääriviivat ja tuo syvyyden tuntua. (Millerson 1991, 73.) Taustavalon merkitys greenscreenille kuvattaessa on oleellinen, koska tällä saadaan kohteen ääriviivat paremmin esille, jolloin jälkituotannossa kohteen irrottaminen taustasta helpottuu.

5.3 Greenscreen-valaisu

Greenscreen-tekniikalla ajatuksena on kuvata kohdetta yksiväristä taustaa vasten. Tausta poistetaan jälkituotannossa ja korvataan toisella kuvalla tai videolla. Tämä tekniikka on käytössä jokapäiväisessä televisiotuotannossa ja mainonnassa. Esimerkiksi uutisten sääennusteet toteutetaan sinistä bluescreeniä vasten, mutta televisiosta katsottuna meteorologin takana onkin sääkartta.

Kuva 4. Riittävän tasaisesti valaistu greenscreen

Greenscreen-tekniikalla kuvattaessa studion valaisuun pitää kiinnittää erityistä huomiota. Valaisun suunnitteleminen ja toteuttaminen on vaativa ja tärkeä prosessi.

Haasteellisen valaisusta tekee se, että tausta ja kuvattava kohde pitää valaista erikseen. Kohteesta ei saisi jäädä minkäänlaisia varjoja taustaansa, ja tämän takia taustan valaisuun tarkoitettut valot tulee sijoittaa kohteen taakse. Värin heijastuminen taustasta tulee myös ottaa huomioon ja tämän takia kuvattavan kohteen tulisi sijaita vähintään pari metriä taustasta. (Burke 2007.)

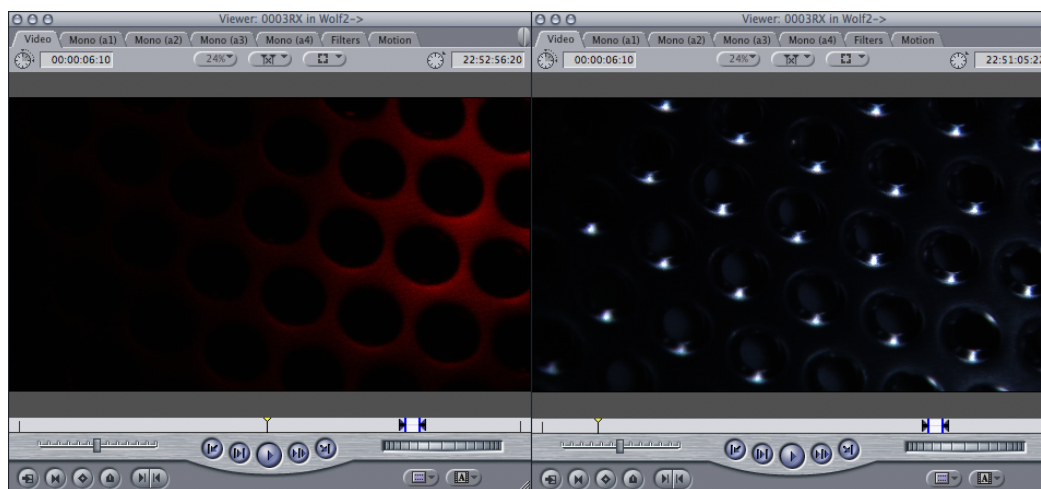
Taustan valaisussa tärkeintä on saada aikaan mahdollisimman tasainen valaistus (ks. kuva 4). Huonosti valaistu tausta hankaloittaa työtä keying-vaiheessa, jolloin kohdetta irroitetaan taustasta. Mikäli tausta ei ole tasaisesti valaistu, joudutaan valitsemaan laajempi skaala vihreän sävyjä, jolloin vaarana on, että kuvattavasta kohteesta alkaa kadota sävyjä. Liian kirkas taustan valaisu aiheuttaa puolestaan värin heijastumista taustasta kohteeseen. Liian hämärästi valaistu tausta taas aiheuttaa kuvaan enemmän kohinaa. (Wright 2006, 53 - 56.)

5.4 Taustavideon valaisu

Jälkituotannossa henkilöt irroitetaan taustasta, ja vihreä osuus jää läpinäkyväksi. Läpinäkyvälle osuudelle tulee taiteellisesti kuvattu ambient-henkinen otos, jossa valoilla on suuri osuus. Taustavideon metalliteemaan käytiin hyvin yksinkertaisia valoja. Halusin elävöittää taustavideon metallia tekemällä valoilla panoroiteja ja tilittejä. Tämän ansiosta materiaalin muodot tulevat paremmin esiin, mikä lisää kolmiulotteista tunnelmaa (ks. kuva 5). Kuvaan tulee samalla toivottua liikettä, jolloin tausta pysyy mielenkiintoisempana katsojalle. Toteutus tapahtui yhdellä led-valolla ja yhdellä laservalolla. Led-valo soveltui tehtävään oikein hyvin, sillä sen valokeila on suhteellisen kapea, jolloin valolla tehdyt panoroinnit näkyvät selkeästi tiukasti rajatussa kuvassa. Led-valon värisävy on luonteeltaan sinertävä, joka antaa metallille kylmän ja kiiltävämmän vaikutelman. Halusin käyttää myös laser-valoa antamaan punaista sävyä kuvaan, joka luo värillistä ristiriitaa kylmän led-valon rinnalle.

Valojen ja varjojen avulla luodaan materiaalin, pinnan, tilan ja kappaleen tuntu. Huippuvaloksi kutsutaan kohteen kirkkainta kohtaa ja kohteen taakse jäävää aluetta täysvarjoksi. Huippuvalon ja täysvarjon väliin jää eriasteisia valo- ja varjokohtia, joiden muuntuminen saa aikaan kuvassa syvyysvaikutelman. (Pirilä, Peltomaa & Kivi 1983, 74.) Pimeyden ja kirkkauden välistä dynamiikkaa hyödyntäen voidaan katsojan

huomiota ohjata haluttuun suuntaan valaisun avulla. Valaisu luo myös vaikutelmia, kuten pelko, turvallisuus, salaperäisyys tai dramaattisuus. Voidaankin siis sanoa, että valo ja varjo ovat ilmaisullisia tekijöitä. (Pirilä, Peltomaa & Kivi 1983, 68.)

Kuva 5. Erilaisin valaistuksin toteutetut pinnat

Värit ja sävyt vaikuttavat katsojan tunteisiin, jolloin ne näin ollen vaikuttavat myös kuvan tyyliin ja kerrontaan (Vernallis 2004, 142). Punainen esimerkiksi mielletään lämpimäksi ja kiihottavaksi, kun taas sininen tuo kylmyyden ja kovuuden tuntua. Videossani päähenkilö hyppii ajassa ja tilassa paljon, joten käytän näitä kahta väriä selventämään, kummassa maailmassa katsoja kokee olevansa.

5.5 Kuvaus

Kameraa voidaan operoida käsivaralla, jalustalta tai kameravaunujen ja nostureiden avulla. Itse toteutin kuvauksen pääosin jalustalta, mutta käsittelin kameraa myös käsivaralla, jolloin yhdistin kuvaukseen voimakkaita panorointeja, tilttejä ja sviippejä. Yksi kameran käytön perusliikkeitä on panorointi, jossa kamera liikkuu horisontaalisesti akselinsa ympäri. Tilttauksessa kameranliike on taas vertikaalisesti ylhäältä alas. Heittopanoroinnissa eli sviipissä kameran liike on niin nopea, että kuva näyttää epäseltältä. (Juntunen 1997, 166 - 168.) Otos taas on kuvauksessa ja leikkauksessa käytetty termi, jolla tarkoitetaan kameran käynnistämisen ja pysäyttämisen välillä tallennettua tapahtumaa (Korvenoja 2004, 41).

5.5.1 Kuvakoot

Kansainvälinen 8-portainen kuvakokojärjestelmä on luotu helpottamaan kuvakokojen jaoittelemista, joka perustuu ihmisen mittasuhteisiin. Kuvakokoja ovat yleiskuva, laaja kokokuva, kokokuva, laaja puolikuva, puolikuva, puolilähikuva, lähikuva ja erikoislähikuva. Nämä pätee pääsääntöisesti ihmisiin, mutta muita kohteita kuvattaessa käytetään termeinä usein vain yleiskuvaa, puolikuvaa ja lähikuvaa. (Thompson 1998, 66.)

Internetiin kuvattaessa on syytä pitää mielessä, että videota usein katsotaan pienestä ruudusta, jolloin komposition merkitys kasvaa. Laajakulmalla kuvattaessa yksityiskohdat hukkuvat helposti kun video kompressoidaan ja pienennetään Internetiin sopivaksi. (Bourne 2009, 32.) Wolfrapin videossa asiasisällön kuvakoot jaottui pääsääntöisesti kolmeen kuvakokoon; puolikuvaan, lähikuvaan ja erikoislähikuvaan. Kameralle puhuessa on tärkeää, että silmät näkyvät kunnolla, jolloin puhutteleva vaikutelma kasvaa. Kuvattaessa otettiin huomioon myös internetin pienempi katseluruutu, joka vaikutti myös kuvakokojen valintaan. Lähikuvien yksi tarkoitus on päästään eliminoimaan kaikki epäolennainen kuvasta ja kiinnittää katsojan huomio tiettyyn kohteeseen (Mascelli 1965, 173).

5.5.2 Kuvakulmat

Kuvakulmalla tarkoitetaan paikkaa, josta katsoja kokee näkevänsä kohteen. Perättäisten kuvien olisi hyvä olla kuvattu eri kuvakulmista, koska silloin katsoja saa mahdollisuuden saada lisää informaatiota ja vaikutelma toistosta vähenee. (Thompson 1998, 40). Kohteen sijoittelulla suhteessa kameraan on myös merkitystä. Kuvattaessa suoraan edestäpäin, kohde kommunikoi kameralle, joko silmillä, eleillä, liikkeillä tai sanoilla. (Thompson 1998, 62.) Esittelyvideossa kuvakulmat olivat jo suunnitteluvaiheessa selkeät. Selostus kameralle kuvattiin luonnollisesti edestäpäin. Tämän lisäksi kuvasin otoksen myös profiili kulmasta, joka mahdollistaa sulavamman leikkauksen jälkituotannossa otoksia lyhennettäessä, sekä yhdistettäessä. Profiilikuva tuo myös katsojalle lisämielenkiintoa, koska kuvakulma luo moniulotteisempaa vaikutelmaa ja näyttää kasvojen ilmeet ja eleet uudenaikaisina.

5.5.3 Kohteen kuvaus

Kuvauksissa yhteen spiikkiin käytettiin kolmea eri kuvakulmaa ja rajausta. Tätä ei toteutettu monikameratuotantona, vaan otettiin yhdellä kameralle erillisinä ottoina. Tässä tekniikassa on omat hyvät ja huonot puolensa. Useamman otoksen aikana kertojan puhe harjaantuu, ja yleensä viimeisellä otolla tulee paras lopputulos. Ongelmana tässä on se, että puhujan intensiteetti saattaa muuttua ottojen välillä, jolloin jälkituotannossa sujuva leikkaaminen kuvasta toiseen saattaa tuottaa ongelmia. Puhuja saattaa ottojen välillä myös muuttaa tekstiään, joka täytyy ottaa huomioon jo kuvaustilanteessa ja näin ollen miettiä, pystyykö otosta käyttämään esimerkiksi käänteisen sanajärjestyksen takia.

Musiikkivideoissa ja mainoksissa on melko yleistä käyttää huomiota herättävää kameran liikettä. Erityisesti ei-kerronnallisissa teoksissa tällaista niin sanottua progressiivista kuvaustyyliä käytetään yleisesti ja liitetään usein jälkituotantovaiheessa nopeaan leikkaukseen. Huomiota herättävää kameran liikettä liikettä voidaan siis käyttää tyylillisistä tai kerronnallisista syistä. (Ward 2003, 203 -204.) Itse käytin kokeilevaa kuvaustyyliä nimenomaan soitannollisien osuuksien taltioinnissa. Rytmikäs kuvaus liitettynä voimakkaisiin panorointeihin ja tiltteihin antaa editointivaiheessa lukemattomasti mahdollisuuksia leikata kuvia keskenään. Tällöin soittajan soinnut tai sävelkulut eivät selkeästi erotu, joten niitä voi käyttää eri kappaleiden yhteydessä. Tämä oli yksi tärkeä syy, miksi halusin kuvata nopeaa rytmitettyä kuvaa, koska muuten yhdeksän kappaleen taltioimiseen olisi mennyt luvattoman paljon aikaa.

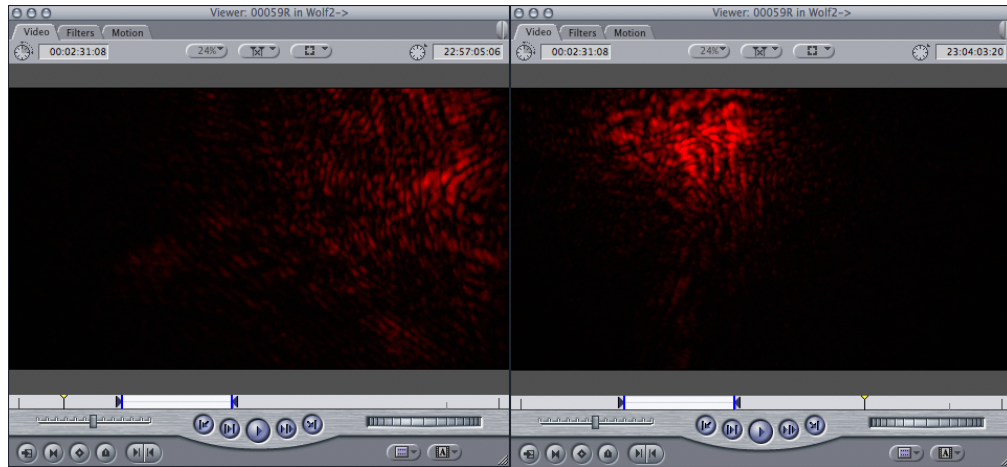
Puhe osuuksista on tärkeää muistaa ottaa kuvitukseksi ylimenokuvia. Ylimenokuvien tarkoituksena on koittaa peittää tilallista ja ajallista muutosta tai jotain tapahtumaa, joka rikkoo jatkuvuutta. (Juntunen 1997, 119.) Ylimenokuvina toimivat juonnoissa hyvin esimerkiksi erikoislähikuvat käsistä, jaloista tai silmistä. Näitä käyttämällä saadaan luotua luonnollista jatkuvuuden tuntua leikattaessa otoksesta toiseen.

5.5.4 Taustavideon kuvaus

Taustalle laitettavan videon teemana ovat metalli ja valot. Ajatus tästä tuli osittain vahingossa kokeillessani kylpyhuoneessa laser-kynää. Huomasin valon taittuvan pesukoneen metallirummusta mielenkiintoisesti ja päätin ottaa puhelimen kameralla testiotoksen. Kuva vaikutti mielenkiintoiselta ja rytmikkäältä, joten tein lisää testejä erilaisia valoja käyttäen. Päädyin yksinkertaiseen led-valoon, jolla sain tuotua kylmän ja kovuuden tuntua metalliin lisää.

Rytmin kuvassa luo monesti toisto, johon liittyy valon, varjon, linjojen tai muotojen toistuvuus. Tietyn kuvion toistuvuus on rytmisiä ja esimerkiksi taustavideon metallissa reiät luovat kuvaan rytmin. Satunnaisuus luo myös rytmisiä, ja kuvan tehokeinona voidaankin käyttää järjestettyä satunnaisuutta. (Bergleiter 2001, 137.)

Laser-valon kanssa testaillessani huomasin myös kiintoisan ilmiön. Osoittaessani valon puoliksi läpinäkyvän suihkusermin läpi, ilmestyi seinälle mitä mielenkiintoisempia kuvioita (ks. kuva 6). Lasisessa suihkusermissä olevat kuviot hajoittavat laserista tulevan valon muodostaen erilaisia kuvioita. Kuviot ovat visuaalisesti hyvin mielenkiintoisia ja niiden ennalta-arvaamattomuus teki minuun vaikutuksen. Pienikin valon liike muuttaa taustalle heijastuvan kuvan aivan erilaiseksi. Nämä kuviot ovat videon soitto-osuuksien taustalla luoden katsojalle mielenkiintoisia huomiopisteitä ja liikettä. Lisäksi en halunnut taustalle asetettavan kuvan olevan staattinen, koska käytin kuvauksessa kamera-ajoja. Staattinen eli paikallaan oleva kuva olisi tullut työlääksi käsitellä kamera-ajojen kanssa, koska silloin taustaa olisi jälkikäsitelyssä pitänyt liikutella kameran liikkeiden mukaisesti. Nyt taustalle muodostuvat valot antavat tilan tuntua kuvaan, kuitenkin sitomatta kohdetta johonkin tiettyyn lokaatioon. Taustavideon efektimäinen luonne antaa nyt vaikutelman live-esiintymisestä, joka on valoin toteutettu.

Kuva 6. Hajoitetun laser-säteen muodostamia kuvioita

Huomiopisteeksi kutsutaan sitä osaa kuvassa, johon katsojan katse kiinnittyy ensisijaisesti. Huomion kiinnittäjänä voi toimia valo, liike, massa, katseen suunta, väri, terävyysalue, pinta, linja tai muoto. Mitä enemmän kuvassa on huomiopisteitä, sitä pidempään katsojan mielenkiinto riittää tutkimaan kuvaa, eli huomiopisteillä on myös suora vaikutus kuvan keston. (Korvenoja 2004, 67.)

6 JÄLKITUOTANTOVAIHE

6.1 Raakaleikkaus

Materiaalin purkamisesta ja raakaleikkauksesta alkaa leikkausprosessin varsinainen osuus. Raakaleikkauksessa järjestellään kohtaukset oikeaan järjestykseen ja karsitaan ylimääräinen pois. Tässä toimenpiteessä kiinnitetään jo huomiota videon rakenteeseen ja rytmitykseen. Audioraita tuodaan leikkausohjelmaan ja tarkastellaan, onko tarina selkeä ja mielenkiintoinen ja tulevatko henkilöhahmot oikealla tavalla esiin. Tarinan loogiseen ja mutkattomaan etenemiseen ja erityisesti alun ja lopun sujuvuuteen tulee kiinnittää huomiota. Monesti joudutaan jättämään monia käsikirjoitettuja asioita pois, jotta videosta ei tule liian täyteen ahdettu, jolloin katsojalla olisi vaikeuksia pysyä tapahtumien perässä. (Rosenthal 2002, 210.)

Wolfrap-yhtyeen esittelyvideossa rytmi on aivan yhtä tärkeässä roolissa kuin musiikkivideoissa. Esittelyvideon tarkoituksena on sotkea nopeaa musiikkivideomaista leikkausta, mutta rauhoittaa rytmiä selostuksien ajan, jolloin

huomio ei liikaa keskity visuaalisiin elementteihin. Raakaleikkauksessa en lähtenyt vielä toteuttamaan musiikkivideomaista ilmettä, vaan leikkaisin aluksi toimivan rungon, joka sisälsi suhteellisen valmiiksi leikatun asiasisällön. Tämän jälkeen lisäsin audioraidat ja tein musiikeille nostokohdat valmiiksi. Näitä nostokohtia en lähtenyt kuvittamaan, vaan tarkoituksena oli saada toimiva runko, jonka perusteella videon tarkempi kesto myös hahmottui paremmin. Keskimäärin yhdestä kappaleesta puheiden osuus oli noin 30 sekuntia ja yhteensä kappaleita on siis yhdeksän. Tässä vaiheessa kävi jo selväksi, että neljän minuutin videoon ei kaikkia kappaleiden selityksiä saa mahdutettua, vaan iInternetjakeluun tarkoitettuun videoon valittaisiin parhaat otokset ja mahdollisesti lyhennetään puheita ja musiikkinostoja. Musiikkinostoilta on kuitenkin varattava oma aikansa, ettei kappaleen esittely jää liian kevyeksi. Musiikissakin kappaleiden rakenteilla luodaan jännitteitä. Säkeistö ja bridge yleensä alustavat kuuntelijaa kertosäkeeseen. Esittelyvideota leikatessa onkin vaarana, että nämä musiikilliset jännitteet eivät tule leikkauksen takia tarpeeksi esille, jolloin musiikin vaikutusvoima heikkenee.

Musiikkivideossa otoksen keskimääräinen kesto on yhdestä kahteen sekuntiin, kun taas elokuvassa se on kolmesta seitsemään sekuntiin. Tämän näkökulman perusteella musiikkivideo on lähempänä tv-mainosta kuin elokuvaa, sillä mainoksessa otoksen keskimääräinen kesto on sama kuin kuin musiikkivideossa. (Gaskell 2004, 10.)

Ennen levyn julkaisua julkaistavaan esittelyvideoon valittiin noin puolet kappaleista, jolloin välttyään videon venymiseltä liian pitkäksi. Videon tarkoitus on olla ytimekäs, ei liian pitkä ja eteenpäin vahvasti rullaava kokonaisuus. Esittelyvideon toinen osio esitetään levynjulkaisun jälkeen. Kaikki kappaleet tulevat myöhemmin kokonaisuudessaan pitempinä versioina myös DVD:lle, josta valikon kautta pääsee navigoimaan itsensä tietyn kappaleen kohdalle.

6.2 Leikkaus

Ajan ja tilan kerronnallisia sääntöjä rikotaan musiikkivideossa häikäilemättömästi. Monesti päähenkilö hyppii ajassa ja tilassa edestakaisin usean eri paikan välillä. Musiikkivideossa jatkuvuusvirheet eivät haittaa toisin kuin elokuvissa. Katsojan ei oleteta musiikkivideon kerronnassa olevan kronologista jatkuvuutta ja uskottavuutta. (Gaskell 2004, 10.) Wolfrapin esittelyvideossa päähenkilö hyppii ajassa ja

ulottuvuudessa välillä selostaen kappaletta ja välillä laulaen toisessa lokaatiossa. Ero näiden kahden maailman välille luodaan värien avulla. Soittokohtaukset ovat mustavalkoisena värikästä taustaa vasten ja selostuskohdat toteutetaan suhteellisen normaalin värisinä. Näin ollen katsojan on helpompi hahmottaa kummassa maailmassa ollaan.

Musiikkivideon leikkaaminen tapahtuu useimmiten musiikin rytmin ehdoilla.

Leikkauksella voi korostaa tiettyjä sanoituksien kohtia, rytmillisiä rakenteita ja tarinan kerronnan rytmitystä. (Vernallis 2004, 27.) Halusin tuoda kappaleiden rakenteista ja lyriikoista esiin tiettyjä kohtia. Yleensä nämä kohdat liittyvät päähenkilön kertomaan tekstiin, jossa puhutaan lyriikasta tai rakenteesta. Musiikin rytmiin leikkaamisella on tietyt rajoitteet. Tahdilleen osuvat skarvit saattavat tehdä videosta tylsän ja ennalta-arvattavan. Tämän takia rytmin pitää olla vaihteleva ja mielenkiintoinen.

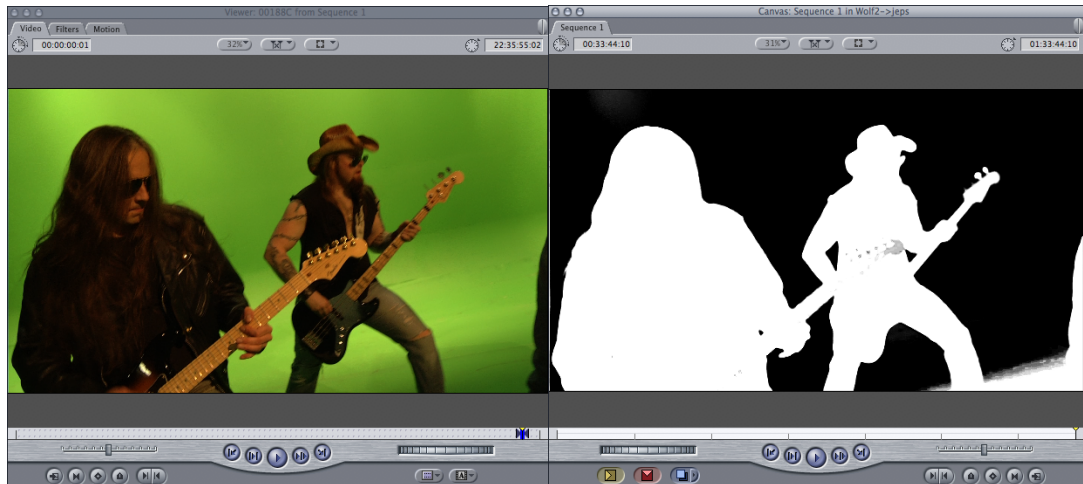
Leikkaamisen rytmiin vaikuttavat myös kameran ja valon liikkeet. Tehokkaat kameran ja valon liikkeet luovat kuvaan mielenkiintoa ja uusia aspekteja, jolloin kuva kestää pidempää tarkastelua. Vastaavasti pidemmät staattiset kuvat antavat vastapainoksi rauhallisuutta ja tasapainottaa rytmiä.

Leikkauskohdalla eli skarvilla pitää aina olla motivaatio. Hyvä syy leikata voi löytyä kuvasta itsestään tai kuvarajauksen ulkopuolelta tulevasta äänestä. (Thompson 1993, 40.) Musiikkivideossa äänikerrontaa on suhteellisen vähän, joten ulkopuolisista äänistä leikkaus kohdan motiiviksi ei juurikaan ole. Toki voidaan ajatella, että esimerkiksi kitarasoolo on motiivi leikata äänen perusteella kitaristiin, mutta tämä on melko yllätyksetöntä, sillä todennäköisesti sooloon mennessä kitaristi on jo moneen otteeseen esiintynyt videolla. Jos esimerkiksi mietitään vaikka ovikellon ääntä, on motiivi leikata sisääntulijaan paljon suurempi, koska emme tiedä kuka sieltä tulee sisään, mikä luo jännitettä. Musiikkivideossa riittävä motiivi leikkaamiselle onkin monesti rytmin ja liikkeen seuraaminen ja niiden ajoittaminen leikkauksellisesti.

6.3 Keying-prosessi

Keying- prosessissa määritetään, mitkä videomateriaalin kohdat ovat läpinäkyviä ja mitkä eivät. Tarkoituksena on saada vihreä tausta läpinäkyväksi mahdollisimman tarkasti, niin että itse kohteesta ei ala hävitä sävyjä. Vaarana on, että kohde alkaa

myös muuttua läpinäkyväksi. Tämä johtuu usein siitä, että vihreää väriä on heijastunut taustasta kuvattavaan kohteeseen, jolloin kohdat alkavat ensimmäisenä herkimmin muuttua läpinäkyviksi. Greenscreenille kuvattaessa valaistuksen merkitys on tärkeä, koska jos tausta on epätasaisesti valaistu, niin kohteen irrottaminen hankaloituu (ks. kuva 7).

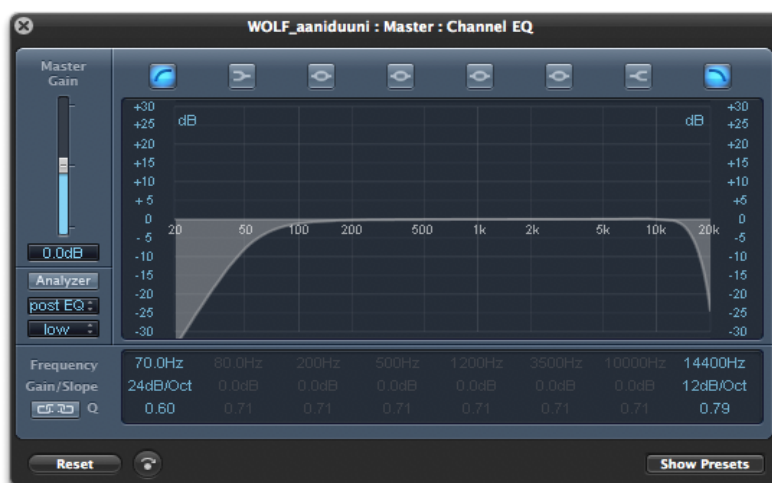
Kuva 7. Vasemmalla alkuperäinen kuva ja oikealla keying-vaiheen jälkeinen maski.

Kuvassa 7 on hyvä esimerkki siitä, miten varjoiset kohdat hankaloittavat irroitusta. Lattiaan lankeava varjo alkaa sävyiltään olla liian tumma muuhun taustaan nähden. Tämän kuvan irrottaminen on täysin mahdollista, mutta irrottamisen hienosäätöön voi mennä todella paljon aikaa. Helpoin ja nopein tapa tästä on selvittää zoomaamalla digitaalisesti kuvaa sisäänpäin, niin että varjot rajautuvat ulkopuolelle. Täysiresoluutioista FullHD-kuvassa on myös se hyvä puoli, että se kestää digitaalista zoomausta paljon paremmin kuin pienempi SD-resoluutioinen kuva. Kuvassa näkyy myös, kuinka basson virittimet heijastavat vihreää valoa, jolloin ne häipyvät kuvasta. Näin laajassa kuvassa nopeasti leikattuna tuota yksityiskohtaa ei kuitenkaan tule huomaamaan kovin helposti. Keying-vaiheessa apuna monesti käytetään myös maskeja, jolla voidaan rajata alueita. Huomion arvoinen kohta kuvassa on kitaran lapa, joka on osittain läpinäkyvä. Jos keying-prosessilla ei saada sitä siedettävästi poistettua, hoituu tämäkin erillisen maskin avulla. Maskien käyttäminen liikkuvassa kuvassa on aikaa vievää puuhaa, sillä maskeille joutuu tekemään automaation, jolloin ne liikkuvat samassa suhteessa kuvan kanssa.

6.4 Äänien jälkityö

Äänien jälkityö on tuotannossa yleensä viimeinen prosessi värikorjailun ohella, joka suoritetaan. Äänitöiden jälkeen leikkauksellisia korjailuja on hankala toteuttaa, sillä yleensä äänitöiden tuloksena on yksi master-ääniraita, joka asetetaan timelinelle videon rinnalle. Äänitöitä vaativat otokset videossani oli puheen osuus. Puheiden äänet oli nauhoitettu haulikko mikrofonilla, jonka takia nauhoitteelle tallentui myös häiriöääniä. Niin sanottu haulikkomikrofoni ottaa nimensä mukaisesti ääntä suuntaavasti edestä suurin piirtein samanlaisella kulmalla kuin haulikolla ammuttaessa. Haulikkomikrofonin hyviä puolia on, että sillä pystyy nauhoittamaan kauempaa kohteesta. Huonoihin puoliin lukeutuu se, että häiriöääniä taltioituu enemmän. Puheen voimakkuus ja intensiteetti myös vaihtelevat ja näihin kiinnitin erityisesti huomiota äänitöitä tehdessäni. Musiikki on valmiiksi miksattua, joten se ei vaadi äänenmuokkauksellisia toimenpiteitä. Äänitöiden tekemiseen käytin Soundtrack Pro-ohjelmaa.

Yli- ja alapäästösuoitimia käytetään poistamaan häiritseviä korkeita ja matalia taajuuksia. Suotimet voidaan määrittää toimimaan raja-alueen ala- tai yläpuolella vaimentaen haluttua taajuusaluetta kokonaisvaltaisesti. Suotimien soveltuvuus on parhaimmillaan poistettaessa äänitteelle jääneitä hyvin korkeita sihinöitä tai matalia huminoita. (Katz 2007, 107.) Matalien huminoiden ja korkeiden sihinöiden lisäksi äänissä usein saattaa esiintyä muitakin tasaisia häiriöääniä, jotka kuuluvat tietyillä taajuuksilla. Nämä pystytään myös suhteellisen vaivattomasti poistamaan ekvalisaattorilla.

Kuva 7. Ylä- ja alataajuuksien vaimentaminen Soundtrack-ohjelmalla

Kompressorien tehtävänä on hallita äänen dynamiikkaa. Dynamiikkalla tarkoitetaan kaikkein voimakkaimpien ja hiljaisten äänien välistä desibelieroaa. Dynamiikkaa voi hallita vahvistaen ja vaimentaen. (Laaksonen 2006, 332.) Kompressoinnilla halusin korostaa hiljaisempia ääniä, mutten liikaa jottei äänestä tule liian käsitellyn kuuloista. Liiallisella kompressoinnilla pystyy helposti pilaamaan äänen, jolloin hengityksen äänet alkavat korostua, ja puheesta tulee luonnottoman kuuloista. Kompressoinnin haittapuolia on myös se, että ylimääräiset kolahdukset ja häiriöäänet tulevat myös paremmin kuuluville. Tämän takia käytin kompressointia maltillisesti. Viimeisen silauksen äänitöihin toi limitointi, joka pitää huolen, ettei äänentaso nouse määritellyn desibeliarvon yläpuolelle.

Kuva 8. Kompressorin ja limiterin asetukset

6.5 Värimäärittely

Tutkimuksissa on värien todettu vaikuttavan ihmisten mielialaan, vireyteen ja tunnelmiin. Ihmiset yhdistävätkin värit miellelyhtymiin, esimerkiksi sininen koetaan kylmänä, etäisenä ja rauhoittavana kun taas punainen koetaan lämpimänä, läheisenä ja kiihottavana. Värit voidaankin yleisesti ottaen jakaa lämpimiin ja kylmiin väreihin, läheisiin ja etäisiin väreihin sekä kiihoittaviin ja rauhoittaviin väreihin. (Moisander, Töyssy, Vartiainen & Viitanen 1988, 141.)

Värimäärittely tehdään tuotannon viimeisimpänä äänitöiden ohella. Värikorjausta suoritetaan kuville, jotka ovat virheellisesti värityneet. Lähtökohtaisesti värikorjausta

on helpoin alkaa tehdä, kun tiedossa on esimerkiksi jokin esine, jonka väri tiedetään. Esimerkkinä kuvassa (ks. kuva 9) tiesin kitaran olevan valkoinen, joten käytin sitä referenssi esineenä. Vasemmassa kuvassa on alkuperäinen otos, jossa väri taittuu selkeästi keltaiseen päin. Lähdin säätämään valkotasapainoa vastaväriä eli tässä tapauksessa sinistä kohden, kunnes tunsin valkoisen olevan riittävän puhdas. Lisäksi laskin hivenen mustien tasoja ja nostin hieman kontrastia, jolla saadaan kuvaan lisättyä kolmiulotteista tunnelmaa.

Kuva 9. Alkuperäinen kuva vasemmalla on keltaisen sävyinen

Soitto-osuuksien kohdalla päädyin tekemään melko radikaaleja värillisiä ratkaisuja. Halusin luoda soittoihin sarjakuvamaista tunnelmaa, joten aivan aluksi muutin esiintyvät henkilöt mustavalkoiksi. Mustavalkoisista hahmoista häviää jonkin verran syvyysvaikutelmaa, jolloin sarjakuvamaisuus korostuu. Nämä värimääritellyt henkilöt aseteltuna välkkyvää punaista taustaa vasten antaa voimakkaan sarjakuvan tunteen.

7 YHTEENVETO

Videon tekeminen kokonaisuudessaan oli hyvin antoisaa. Asiat saatiin joka osa-alueella hoidettua suhteellisen tehokkaasti, ottaen huomioon tiukan aikataulun. Nopealla aikataululla ja pienellä miehityksellä tehdessä tulee usein tehtyä paljon inhimillisiä virheitä. Usein nämä virheet kuitenkin ovat niin pienimuotoisia, ettei ne lopputuloksessa välity katsojalle asti. Tässä projektissa osa-alueiden jakaminen muille ei onnistunut aikataulullisista syistä, joten tein itse lähes kaiken. Suurin ongelma

syntyy, kun pitää keskittyä liian moneen asiaan samalla kertaa. Kuvaustilanteessa toimin yhtäaikaan äänittäjänä, kuvaajana ja ohjaajana. Lisäksi valaisu oli myös vastuullani ja greenscreenille kuvattaessa pitää erityistä huomiota kiinnittää taustan valaisuun kuvaushetkellä. Äänitöissä huomasin esimerkiksi huomattavaa nahkahousujen natinaa ja yksittäisiä kolahduksia. Kuvauksessa en huomionnut heijastavia pintoja greenscreenille kuvatessa, kuten kiiltäviä koruja tai soittimien kromisia virittimiä. Valaisuun jäi myös puutteita greenscreenin osalta, joka oli ajottain epätasaisessa valossa. Kaikki nämä ovat tietysti suhteellisen pieniä asioita, mutta ne mutkistavat töitä jälkituotannossa. Tämän takia suuremman budjetin tuotannoissa on henkilökuntaa, jonka kesken vastuuta voi jakaa, ja jokainen omalla sektorillaan vastaa tehtävästään.

Toimiessani tuotannon jokaisella osa-alueella antoi kokemus entistä selkeämmän kuvan minulle siitä, kuinka tärkeää on hoitaa asiat alusta asti oikein. Heikkoudet tuotannon alkupäässä kostaavat ylimääräisenä vaivana tuotannon loppupuolella. Opin hahmottamaan tuotannon vaatimukset ja haasteet kokonaisuudessaan paremmin.

LÄHTEET:

- Bergleiter, M. 2001. From word to image: Storyboarding and the filmmaking process. Sheridan books, Inc.
- Bordwell, D & Thompson, K. 1997. Film art: an introduction. Von Hoffmann press.
- Bourne, J. 2009. Web video: making it great, getting it noticed. Berkley Peach-pit Press.
- Burke, A. 2007. Simple Green Screen Tips. Saatavissa: <http://www.youtube.com/watch?v=XmOxdp0h2qU> [viitattu 25.3.2012]
- Christiano, G. 1998. Analyzing storyboards. Stockholm: Serieskolan.
- Gaskell, E. 2004. Make your own music video. China: CMP Media LLC.
- Jackman, J. 2010. Lighting for Digital Video and Television. Oxford: Elsevier Inc.
- Juntunen M. 1997. Elävän kuvan sanasto: elokuva-, televisio- ja videoalan keskeiset termit ja käsitteet. Helsinki: Oy Edita Ab.
- Katz, B. 2007. Mastering audio: The art and science. 2. painos. Kanada: Focal Press.
- Korvenoja, P. 2004. Tv-kameratyön perusteet. Helsinki: Yliopistopaino.
- Laaksonen, J. 2006. Äänityön kivijalka. Porvoo: Painoyhtymä.
- Mascelli, J.V. 1965. The five C's of cinematography. Silman-James Press.
- Millerson, G. 1991. Lighting for Television & Film. Oxford: Focal Press.

- Moisander, R., Töyssy, S., Vartiainen L. & Viitanen, P. 1988. Kuvaamataito 1. Porvoo: WSOY.
- Pirilä, K., Peltomaa, H., Kivi, E. 1983. Elokuvailmaisun perusteet. Insinööritieto Oy.
- Rosenthal, A. 2002. Writing, directing and producing documentary films and videos. Illinois (USA): Southern Illinois University Press.
- Thompson, R. 1993. Grammar of the edit. Focal press.
- Thompson, R. 1998. Grammar of the shot. Burlington. Focal press
- Ward, P. 2000. TV Technical Operations: An introduction. Oxford: Focal Press.
- Ward, P. 2003. Picture Composition- for film and television. 2. painos. Kiina: Elsevier Ltd.
- Wright, S. 2006. Digital Compositioning for Film and Video. 2. uudistettu painos. Burlington: Focal Press.
- Vernallis, C. 2004. Experiencing music video: aesthetics and cultural context. New York: Columbia University Press.